

HARDES VOM AESCULAP

Jörg Ramm koirastaan:

Sain Hardeksen n vuoden ikäisenä oikeastaan sattuman kautta. Jouduin juuri pari viikkoa ennen lopettamaan 2 aikaisempaa koiraani. Koska Hardes oli samalta kasvattajalta kuin toinen näistä koiristani Janthor vom Aesculap, ja oli myynnissä, otin sen mukaani. Muutaman päivän jälkeen näytti että tämä oli ollut virhe ostos ja olin siitä erittäin pettynyt.

Syy: Hardes ei suostunut puremaan iästään huolimatta ja tämä jatkui 6 viikkoa! Ja kun olimme jo valmiita luovuttamaan, solmu aukesi. Sitten se ei suostunut enää irrottamaan ja siitä alkoi työsarka.

Alku Hardeksen kanssa oli todella hankala. Se oli jo täysi-ikäinen, sillä oli paljon viettä eikä ollut oikein ohjattavissa. Erityisesti tottelevaisuudessa sille oli todella vaikeata seuraamisen ja oikean paikan opettaminen. En ole oikein tähän päivään asti pystynyt ratkaisemaan tätä ongelmaa. Myös maahan menon opettaminen oli tuskaa. Yritin ensin hyvällä vietin kautta. Ja 2 viikon jälkeen, kun olin harjoitellut maahan menoa joka päivä, oli minun todettava ettei se onnistu näin. Otin pakon mukaan, johon Hardes vastasi taistelemalla vastaan n 15 minuuttia. Ja tämä ei todellakaan ollut viimeinen yhteenottomme.

Purujen kanssa minulla oli suuria vaikeuksia hallinnan kanssa. Hardes osoitti olevansa erittäin ohjaajakova eikä halunnut taipua lainkaan. Kaikki muu puruissa sujui kuin unelma: sillä oli erinomaiset otteet, hyvät hyökkäykset ja se teki erinomaiset vietinvaihdot.

Kerran vuodessa on alaosatossamme paimentapaaminen, jossa Hardes on tietysti joka vuosi mukana. Siellä ei tottelevaisuuteen kiinnitetä niin paljon huomiota. Hardes hyppäsi auton yli, meni tulen läpi ja teki kaiken aina vakuuttavasti ja yleisö osoitti sille aina suurta kunnioitusta. Tämä oli minulle hyvin miellyttävää ja olin aina hyvin onnellinen asiasta, koska suojelupuolella en oikein päässyt eteenpäin.

Onnellisten sattumien kautta opin tuntemaan Karl-Heinz Hauffin, jolta sain todella paljon apua Hardeksen koulutuksessa. Monien harjoitusten ja hänen ohjeittensa avulla Hardeksen työskentely tasoittui. Haluaisin kiittää häntä vielä tässä kohtaa avusta.

Haluaisin myös kiittää ystäviäni alaosastossa, jotka viettivät aikaa kanssani pellolla tai tukivat muulla tavalla meitä, niin että Hardes pystyi näyttämään parhaansa LGA:ssa.

Kiitos Karl-Heinz Hauff, Michael Kaiser, Christine Elki ja Susan Jenny! Ilman teitä emme olisi päässeet Hardeksen kanssa näin pitkälle.

DSH Spezial:n toimittajan näkemys HARDES VOM AESCULAPISTA

Kun kuulin ihmisten puhuvan tästä koirasta paljon ja siitä löytyi silloin tällöin myös jotakin internetistä, heräsi mielenkiintoni ja päätin ajaa 550 km tavatakseni tämän koiran henkilökohtaisesti. Koira teki minuun vaikutuksen varmalla olemuksellaan. Jo ensiaskelista kentällä Hardeksesta näki, että se on koira, joka kertoo ohjaajalleen missä mennään. Minua miellytti erityisesti sen näyttämät korkeat viettialueet, olematta kuitenkaan huono hermoiltaan, ja sen itsevarmuus. Hardes haluaa työskennellä, mutta se haluaa myös pitää oman päänsä, ja hyväksyy pakotteet juuri ja juuri. Yksi asia selvisi nopeasti: Jörgillä oli ongelma saada Hardes haluamaansa kuosiin, jossa hän olisi sitä mielellään halunnut ohjata.

Aiemman kokemukseni perusteella Tim Abfuhrin jälkeläisistä totesin, että tällä oli hyvin isänsä tyyppinen käyttäytymismalli. Tottelevaisuuden jälkeen minulla oli vahva mielipide Hardeksen osallistumisesta LGA:han. Olin varma että se tekee suuren vaikutuksen yleisöön. Mitä en osannut odottaa - oli hyvä tulos ja kärkipään sijoitus. Tämä uros on erinomainen, mutta se ei ole mikään sätkynukke, jolla saavutetaan korkeita pisteitä kokeessa.

C-osassa Hardes sai minut haltioihinsa heti sen energisellä, vakuuttavalla ja painostavalla vartioinnilla. Myös kaikissa muissa osissa se pyrki dominoimaan maalimiestä ja kuormitukseen se vastasi kohdistamalla lisää "painetta" maalimieheen. Ainoastaan vartiointivaiheet eivät sopineet kuvaan jonka olin itselleni koirasta rakentanut. Tässä se osoitti olevansa hieman ohjaaja orientoitunut?

Minulle Hardes osoitti olevansa isänsä poika, joka on ominaisuuksiltaan ylikeskivertokoiran kovuudessa, vieteissä ja kuormitettavuudessa, ja joka on vakuuttava taistelutilanteissa ja ajaa ohjaajansa joskus epätoivonpartaalle kyvyllään saada oma tahtonsa läpi.

Sen verilinjat ovat myös mielenkiintoiset. Sen isä on vähistä astutuksista huolimatta periyttänyt hyvin. Sen isoäiti Mona von der Döllenwiese on myös jättänyt erinomaisia jälkeläisiä, ja niistä erityisesti Yoschy von der Döllenwiesen (Troll von der bösen Nachbarschaft) ja Tay von der Döllenwiesen (Tim von der bösen Nachbarschaft) jälkeläiset menestyvät myös yli maakuntarajojen.

Myös Hardeksen emän, Ratina von der Döllenwiesen, sisarukset menestyivät yli maakuntarajojen, ja jättivät myös hyviä jälkeläisiä. Hardeksen työominaisuudet ovat vahvasti geneettisiä ja periytyvät mitä suurimmalla todennäköisyydellä myös sen jälkeläisiin.

Hardes on "ainoa lapsi" (pentueessa vain yksi pentu), mutta johtuen sen vaikuttavasta suvusta ei varmasti ole pelkkä yksittäiskappale.

ANNEROSE POSCH / KENNEL VOM ANNENHOF HARDEKSESTA

Kuulin Hardeksesta sen ympärillä olevilta koiraihmisiltä, jotka tunnen hyvin ja arvostan heidän mielipiteitään. Kaikki mitä olin koirasta kuullut, piti paikkansa. Hardes on tyyni, varmakäyttöksinen ja siitä huokuu itsevarmuus. Se on sosiaalinen, terve eikä siinä näy minkäänlaisia väsymisen merkkejä huolimatta kovasta koulutuksesta.

Minulla on ollut mahdollisuus nähdä koira monesti B ja C osien osalta niin koulutustilanteissa kuin kokeissa. Sen takia tiedän mitä se pystyy kestäämään koulutuksellisesti. Se on todella kova sekä voimakasviettinen koira. En halua mitenkään arvostella/vähätellä Jörgiä, mutta hän on saanut Hardeksen kanssa enemmän aikaa kuin oletin. Hänellä on ollut tottelevaisuudessa apuna erittäin kokenut kouluttaja ja uskon että jos asiat olisi tehty jo alusta asti "oikein" hän olisi varmasti saanut koirasta vielä puolet enemmän irti.

Koirassa on enemmän jännitettä, tarkkaavaisuutta kuin mitä se ilmentää, mutta se on tukahdutettu koulutuksella. Hardes ei ole todellakaan helposti ohjattava ja sen takia en halua sanoa mitään negatiivista sen ohjaajasta. Päinvastoin- kaikkia kunnia- että hän on pystynyt niin vähällä kokemuksella viemään tämän koiran niinkin pitkälle.

Eli lyhyesti sanottuna; Hardeksella on kaikki mitä hyvä käyttökoira tarvitsee: työhalukkuus, vietit, kovuus, hyvät hermot, terveys, atleettinen rakenne.

Hardeksen purutyöskentely miellyttää minua erityisesti. Se on itsevarma, sillä on kaikki toivotut viettialueet, haluaa taistella, hyökätä, hallita, voittaa. Olen vain harvoin nähnyt koiran joka hyökkää niin rajusti ja nopeasti, aina täydellisellä otteella.

Jopa sen hiljaiset vartioinnit vakuuttivat, se istui maalimiehen edessä kuin jännitetty jousi, odottaen pienintäkin merkkiä jotta se voisi hyökätä uudelleen. Tässä on varmastikin menetetty jotakin koulutuksen aikana - LGA:ssa sen vartioinnit eivät olleet enää mielestäni niin erinomaiset.

Tottelemattomuuden takia Hardes pummasi monet kerrat C-osassa. Kun tätä yritettiin muuttaa, siinä jouduttiin tekemään todella töitä.

Sen sukutaulu puhuu jo puolestaan. Siellä on kaikki mikä vaikuttaa nykyään käyttöpuolen jalostuksessa ja on jo aiemminkin vaikuttanut siihen.

Tim Abfuhrista on muutama erinomainen jälkeläinen jotka vaikuttavat jalostukseen, juuri niiden ominaisuuksien takia, jotka Hardeksellakin on. Troll, Fero, Ork Wolfendobel ja emälinjasta Andy Bildsäule, Uwe Kirschental, Urs, Groll Herkulesblick nämä kaikki ovat vaikuttaneet siihen kuvaan käyttökoirasta joka meillä tänä päivänä on tai jota toivomme.

Buran Ponte Novalla on hyvä olemus. Mielestäni Hardes on hyvä vaihtoehto Mink-linjaisille nartuille. Myös jos haluaa sisäsiittää Trollia, Feroa, Ursia tai muita huippuja mitä Hardeksen suvusta löytyy, kunhan niitä ei käytetä liian lähekkäin ja usein.

Hardeksen jälkeläinen Rasko vom Annenhof; (sen emä oli 2 kertainen BSP osallistuja). Mielestäni tämä koira on hyvin lahjakas. Se on hyvä sekoitus vanhempiaan. Jäljellä rauhallinen ja keskittynyt. Sitä ei uskoisi muutoin niin vietikkästä koirasta, mutta sen emä oli samanlainen. Tottelevaisuudessa se on hyvin vietikäs, tarvitsee pakkoa johon se vastaa aktiivisesti.

Puruissa sitä on työstetty vasta hieman saalispuolelta, se osoittaa hyvää oteikäyttämistä, hyökkää hyvin ja vartio aktiivisesti.